

prima instanță: V. Puica
instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 3ra-79/18

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Dulgheru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la anularea facturii de plată a energiei termice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care au fost admise apelurile declarate de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, casată integral hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 21 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 12 aprilie 2016, Elena Dulgheru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la anularea facturii de plată a energiei termice.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform procesului-verbal privind inspectarea obiectului deconectat de la sistemul termic din 01 iulie 2004, întocmit de către ÎMGFL nr. 3 și SA „Termocom”, apartamentul nr. XXXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate a fost deconectat de la sistema centralizată de încălzire și instalat sistemul autonom de încălzire.

Menționează că, ÎMGFL nr. 3 prin scrisoarea din 06 septembrie 2004 a înștiințat SA „Termocom” despre faptul deconectării apartamentului, solicitându-i acesteia să introducă modificările necesare în contractul nr. 6003 din 02 octombrie 2006 privind aprovizionarea cu energie termică a apartamentului enunțat.

Invocă că, conform actului întocmit de ÎMGFL nr. 3 din 19 iulie 2005, s-a constatat deconectarea de la sistema centralizată de încălzire și apă fierbinte a apartamentului nr. XXXXXX, fapt confirmat și prin schema de încălzire autonomă

a imobilului, întocmită de Institutul de proiectare „Ruralproiect” la 28 august 2008, conform căreia, coloanele tranzitorii au fost deconectate prin tăiere la etajul patru al blocului de locuit.

Relevă că, la data de 12 august 2015, s-a adresat la ÎMGFL nr. 3 cu o cerere, prin care a solicitat prezența unei comisii din partea gestionarului fondului locativ în scopul examinării situației la fața locului și întocmirii unui proces-verbal privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire ale apartamentului său, prin care să constate că coloanele de încălzire tranzitorii au fost deconectate total de la sistema centralizată de încălzire.

Afirmă că, pârâta nu a întocmit procesul-verbal solicitat, făcând trimitere la Hotărârea Guvernului RM nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică.

Sușine că, la data de 17 februarie 2016, a expediat o cerere similară către SA „Termoelectrica” și repetat către ÎMGFL nr. 3, însă aceasta nu a fost executată.

Notează că, la data de 04 martie 2016 a expediat în adresa pârâtei o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea datoriei în mărime de 3 878,61 lei pentru energia termică și excluderea facturării lunare pentru energia termică, însă aceasta nu a fost executată, răspunsul pârâtei recepționat la 17 martie 2016 având un caracter formal.

Declară că, conform informației ÎMGFL nr. 3 din 19 ianuarie 2016, blocul de pe bd. XXXXXX este dotat cu încălzire centralizată și, anume, este încălzit locul de uz comun - subsolul, însă referitor la existența etajului tehnic și încălzirea scării din bloc nu i-a fost eliberată vreo informație.

Invocă că, a prezentat atât furnizorului, cât și gestionarului informația eliberată de OCT Chișinău, conform căreia, subsolul cu suprafața de 308,5 m.p. se află în proprietatea privată a cinci persoane, care se folosesc de aceste încăperi în scopuri comerciale, cum ar fi: frizerie, atelier de croitorie și optica.

Sușine că, prin apartamentul său nu trec coloane de încălzire tranzitorii, deoarece este situat la ultimul etaj, astfel, a fost posibilă deconectarea acestora, etaj tehnic nu este, subsolul se află în întregime în proprietate privată, iar în scara blocului lipsesc corpuri de încălzire (calorifere), mai mult ca atât, nu a încheiat cu ÎMGFL nr. 3 și SA „Termoelectrica” un contract de furnizare a energiei termice.

În aceste împrejurări, consideră că, lipsesc temeuri legale pentru calcularea a 20% din costul energiei termice pentru un metru pătrat al apartamentului.

Consideră că, în speță, nu sunt întrunite cele trei condiții necesare pentru calcularea a 20 % din costul energiei termice, prevăzute în Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

Solicită anularea facturii de plată pentru energia termică în mărime de 3878,61 lei pentru luna ianuarie 2016 și obligarea ÎMGFL nr. 3 să excludă

facturarea lunară pentru energia termică a apartamentului nr. 40 din bd. Dacia 12/1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 21 februarie 2017 a fost admisă acțiunea, a fost declarat nul ordinul de încasare nr. 129306564, în sumă de 3 878,61 lei pentru energia termică pe apartamentul nr. XXXXXX, a fost obligată ÎMGFL nr. 3 să excludă facturarea lunară pentru energia termică a apartamentului nr. XXXXXX, începând cu data de 01 februarie 2016 și a fost încasată din contul ÎMGFL nr. 3 în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, apartamentul nr. XXXXXX a fost deconectat de la sistema centralizată de încălzire, coloanele tranzitorii fiind deconectate prin tăiere de la etajul 4 al blocului de locuit.

De asemenea, prima instanță a constatat că, în speță a fost posibil de deconectat coloanele tranzitorii, iar subsolul prin care trec țevile centrale se află în proprietate privată și locațiune, mai mult, ÎMGFL nr. 3 și SA „Termoelectrica” nu au prezentat probe precum că, blocul locativ dispune de etaj tehnic și este necesar încălzirea altor locuri de uz comun, făcând trimitere la prevederile pct. 8 și 8/1 din Anexa nr. 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, au fost admise apelurile declarate de SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 3, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, blocul de pe bd. XXXXXX, în care Elena Dulgheru are apartament, este dotat cu subsol, prin care traversează rețelele ingineresti, astfel, aceasta este obligată să participe la cheltuielile comune de întreținere a rețelelor.

Totodată, instanța de apel a reiterat și faptul că, pct. 8 din Anexa nr. 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, nu prevede calcularea consumului de energie termică doar în situația existenței subsolurilor ca spații libere înregistrate la OCT, respectiv, este suficientă prezența subsolurilor în blocurile locative cu mai multe apartamente, pentru a putea efectua calculul la energia termică – încălzire pentru cei debransați de la sistemul centralizat de încălzire. Mai mult ca atât, norma citată nu face distincție dacă aceste subsoluri fac parte din proprietate privată sau sunt date în locațiune. Or, punerea în sarcina celor ce au privatizat o parte din subsol de a achita în totalmente pierderile ce au loc în aceste încăperi nu este echitabilă.

La data de 22 noiembrie 2017 și 15 ianuarie 2018, reprezentantul Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Menționează că, instanța de apel a examinat apelul în absența sa, iar cererea de amânare a ședinței din 17 octombrie 2017 a considerat-o neîntemeiată.

Invocă că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 379 CPC, era obligată să amâne ședința de judecată din 17 octombrie 2017, deoarece recurenta nu a fost citată legal despre locul, data și ora ședinței, defavorizând-o, astfel, în raport cu partea adversă și încălcându-i principiul contradictorialității și egalității părților în drepturi procedurale, garantat de art. 26 CPC.

Relevă că, recurenta nefiind citată în proces, nu a avut posibilitatea de a-și expune poziția referitor la apelul SA „Termoelectrica”, precum și la probele prezentate suplimentar, mai mult ca atât, nu i-a fost expediată copia cererii de apel depusă de către ÎMGFL nr. 3.

Susține că, instanța de apel era obligată să creeze condiții egale pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Invocă că, instanța de apel, prin anexarea la materialele cauzei a unor noi probe prezentate de către SA „Termoelectrica” și, anume, a procesului-verbal de inspectare din 15 septembrie 2004, fără a fi explicat motivul nepărezentării în prima instanță, a încălcat prevederile art. 372 CPC.

Invocă că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 130 CPC, nu a identificat și nici caracterizat corect relațiile juridice existente între părți, excluzând în drept circumstanțe incontestabile și concludente confirmate prin înscrisuri pertinente, mai mult ca atât, nu a reflectat în decizie motivele respingerii probelor și nu a argumentat preferința unor probe față de altele.

Consideră legală și întemeiată hotărârea primei instanțe.

Prin referința depusă la data de 22 ianuarie 2018 și 01 februarie 2018 SA „Termoelectrica” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, reprezentantul recurentei, avocatul Galina Balaban a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 21 decembrie 2017 (f. d.

189), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 22 noiembrie 2017 (f. d. 182).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Elenei Dulgheru, avocatul Galina Balaban se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic